Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

pristinā quā inuiti amiserant reuocant. Denique etiam diuinis
legib' iacet ut si forte quis emerit hebreū puerū. ñ eū ppetua
seruitute possideat s; annis sex seruiat ei. septimo ū anno
exeat liber: de egyptiis nil tale censetur: nec usquā diuina
lex curā gerit libertatis egyptiq; qui eam sponte p didicerant s;
ḡno eos conditionis iugo ac seruitutis ppetue deleuit. Hec q̄
si intelligam' spiritalī quē sit egyptiorū seruitū agnoscam'. quia
seruire egyptiis ñ aliud ē quā obnoxiū fieri carnalib' uitiis.
et demonib' esse subiectū. In quo iniq; unū quēq; ñ extrinsecus
ulla necessitas cogit s; segnitia animi et libido. ac uoluptas
corpis subigit' cui se anim' p sponte subdit. Qui ū libertatis
animē curā gerit et dignitatē meritis celesti cognatione nobi
litat' iste ex filiis isrl est. Qui etiam si uiolentē oppimat' adtemp'
ñ tamē libertatē suā in ppetuū pdet. Denique et saluator de liber
tate et seruitute in euangelio disserens. ita loquit' omis in qt qui
peccat seruus ē peccati. Et iterū dicit. Si manseritis in uer
bo meo agnoscetis ueritatē' et ueritas liberos faciet uos. Qd
siqui forte dicant nobis. quom ḡ ioseph omnis tīre ista ser
uitus quā supi' exposuim'. ex peccati conditione suscepta. p
sēm uirū ministrata dī pharaoni. Possum' ad hec respondē
re. quia ipse septuāte sermo. excusat sēi uiri ministeriū cū dicit'
qa semetipsos uendiderī egyptii. et possessiones suas. Non enī
addispensantē culpa reflectit' ubi digna dispensatoris merita
puidentē. Inuenies enī tale aliqd et apaulo fieri. cū abeo is qui
semetipsū pfectiāte actuū consortio seōr fecit indignū. tradit'
satanē ut discat ñ blasphemare. In quo iniq; nemo diceret pau
lū dure egisse qui hominē de eccla eiecit. et satanē tradidit s;
in illū sine dubio culpa referē qui pactib' suis hoc meruit ut
ñ eēt ei in eccla locus. s; satanē consortio mereret adiungi.
Ita ḡ et ioseph cū nichil hebree libertatis. nichil isrlitice nobi
litatis in egyptiis uidisset. et digna seruicia digno dñatui so